

По-нататък *Х. Киро*, като отблъзва минаването на руситѣ прѣз Дунава въ България, продължава: „Прѣз тѣзи врѣмена данъци врѣзъ данъци, пари за дрехи на войската, пари за волна помощъ, пари за коля, за волове, за коне. Отъ друга страна обири и убийства отъ турцитѣ вредъ, а най-вече по селата. — На юний 27, въ понедѣлникъ, пристигнаха въ Сливенъ нѣколко фамилии турци бѣжанци, които казваха, че били отъ три казаи изъ Търновско. Слѣдъ това иѣла недѣля слазяха турци отъ балкана. Въ вторникъ (28-и юний) пристигнаха черкези конница; прѣзъ ноцъта пристигнаха зейбеци съ ножове на кръста и пушки отъ царскитѣ. Въ сѣбота тѣ заминаха за балкана прѣзъ боазитѣ“.

Горнето движение на турскитѣ сили прѣзъ Сливенъ е било несъмнено въ свързка съ операциитѣ на *Гурко* около Търново. Както е извѣстно, слѣдъ вземането на тоя край, руситѣ потеглятъ за Севлиево, Габрово, Османъ-Пазаръ и Елена, подкрѣпени отъ бригадитѣ на *българското опълчение*.¹⁾ (Както ще се види, сливенци взеха голѣмо участие и въ сформуването на *опълченскитѣ бригади*. Спасенитѣ сливенци слѣдъ възстанията, кой прѣзъ Цариградъ, кой прѣзъ Дунава, бързаха да се запишатъ въ редоветѣ на *опълчението*. Още на 6-и май при освещаването на *Самарското знаме* въ Плоещъ, черковната церемония се извършва отъ трима български свещенници, между които и единъ архимандридъ — отецъ Амфилохий, отъ *Сливенъ* (Вжъ в-къ „Ст. Планина“ отъ 12 май, 1877 г., бр. 71). Гостоприемството на плоешкитѣ българи (повечето по произходъ сливенци, прѣселени тамъ въ 1830 г.) е поразило руситѣ. За паричнитѣ помощи и помѣщения, отпуснати отъ богатия тамъ българинъ *Янко Котленски* на опълченцитѣ и руситѣ, сѣ писали и самитѣ ромънски вѣстници. Въпросниятъ *Янко* е билъ зеть на богаташа *Х. Петъръ Х. Нойковъ*, родомъ отъ Сливенъ и основателъ на Плоешката чаршия).

Извѣстно е, че *Гурко*, като авангардъ на руската кампания прѣзъ тая война, се опита да направи диверсия на турскитѣ сили подъ Балкана. Издържката на тоя планъ лежеше върху каленитѣ гърди на българското опълчение и въобще на българското население, което съ отворени обятия се притичаше къмъ своитѣ братя. (Съ пристигането на руситѣ въ Търново, много сливенци, прѣдишни участници въ възстанията или просто подозрѣни и укрити отъ турския ножъ, се промъкватъ на сѣверо-западъ отъ Сливенъ и из-

¹⁾ Ср. за Bulgarian contingent въ Branchin (Operation of general Gurko's advance guard in 1877), прѣводъ на Havelock (London, 1900, p. 37.) За сѣщото врѣме Branchin пише, че турцитѣ на 27 и юний трупали голѣми сили около Сливенъ и Казанлъкъ, но не взели проходитѣ.